

HOMÍLIA POČAS SV. OMŠE NA SLÁVNOSŤ PANNY MÁRIE BOHORODIČKY

Vatikán 1. januára (RV) Vo Vatikánskej bazilike slúžil dnes predpoludním Petrov nástupca svätú omšu zo slávnosti, ktorá uzatvára vianočnú oktávu. Svätý Otec František kázal o čase, o púti viery a Matke Božej. Prinášame plné znenie homílie:

„Prvé čítanie nám ponúklo starobylú modlitbu požehnaní, ktorú Boh vnukol Mojžišovi, aby ju naučil Árona a jeho synov: «Nech ťa žehná Pán a nech ťa chráni! Nech ti Pán ukáže jasnú tvár a nech ti je milostivý! Nech Pán obráti svoju tvár k tebe a daruje ti pokoj!» (Nm 6,24-26). Viac než kedykoľvek má význam nanovo počúvať tieto slová požehnaní na začiatku nového roka: budú sprevádzať naše putovanie časom, ktorý sa otvára pred nami. Sú to slová sily, odvahy, nádeje. Nie nejakej iluzórnej nádeje, založenej na krehkých ľudských prísľuboch, ani nie nádeje naivnej, ktorá si budúcnosť predstavuje ako lepšiu len preto, že ide o budúcnosť. Táto nádej má svoje zdôvodnenie práve v Božom požehnaní, požehnaní obsahujúcom najväčšie žičenie, žičenie Cirkvi pre každého z nás, pranie celej plnosti Pánovej láskavej ochrany a jeho prozreteľnej pomoci.

Žičenie obsiahnuté v tomto požehnaní sa plne uskutočnilo v žene Márii, v jej predurčení stať sa Božou Matkou, a vyplnilo sa v nej prv než vo všetkých stvoreniach.

Matka Božia! Toto je hlavný a zásadný titul Panny Márie. Ide tu o vlastnosť, o úlohu, ktorú viera kresťanského ľudu vo svojej vrúcnej a pravej nábožnosti voči Nebeskej Matke chápala od nepamäti.

Pripomeňme si ten veľký moment v dejinách starobylej Cirkvi, ktorým bol Efezský koncil, na ktorom bolo so záväznou autoritou definované božie materstvo Panny Márie. Pravda o Máriinom božom materstve našla odozvu v Ríme, kde bola krátko nato postavená Bazilika Santa Maria Maggiore, prvá mariánska svätyňa Ríma a celého Západu, v ktorej sa uctieva obraz Matky Božej – Theotokos – s titulom Salus populi romani. Hovorí sa, že obyvatelia Efezu sa počas koncilu zhromaždili po bokoch brány baziliky, kde sa konalo stretnutie biskupov a volali: «Matka Božia!» Žiadajúc o úradné definovanie tohto titulu Panny Márie veriaci dávali na vedomie, že jej priznávajú božie materstvo. Je to spontánny a úprimný postoj detí, ktoré dobre poznajú svoju Matku, pretože ju milujú s nesmiernou nehou. No je to viac: je to ten sensus fidei svätého a Bohu verného ľudu, ktorý sa vo svojej jednote nikdy nemýli.

Mária je odjakživa prítomná v srdci kresťanského ľudu, v jeho nábožnosti a predovšetkým v jeho napredovaní na ceste viery. «Cirkev kráča v čase ... a na tejto ceste ide v šľapajach Panny Márie» (Ján Pavol II., Enc. Redemptoris Mater, 2). Naša cesta viery je rovnaká ako Máriina, preto ju pociťujeme ako nám osobitne blízku. Pokiaľ ide o vieru, ktorá je jadrom kresťanského života, Matka Božia zdieľala našu situáciu, musela kráčať tými istými cestami, po ktorých chodíme my, často náročnými a tmavými, musela napredovať na «ceste viery» (Konšt. Lumen gentium, 58).

Naša cesta viery je nerozlúčnym spôsobom spojená s Máriou, odkedy nám ju Ježiš, zomierajúci na kríži, daroval ako Matku slovami: «Hľa, tvoja Matka!» (Jn 19,27). Tieto slová majú hodnotu testamentu a dávajú svetú matku. Od tej chvíle sa Matka Božia stala aj našou Matkou! V hodine, keď bola viera učeníkov naštrbená toľkými ťažkosťami a neistotami, Ježiš ich zveril tej, ktorá ako prvá uverila, a ktorej viera nikdy nezlyhala. A táto „žena“ sa stáva našou Matkou vo chvíli, keď stráca Božieho Syna. Jej ranené srdce sa rozširuje, aby v ňom bolo miesto pre všetkých ľudí, dobrých aj zlých, všetkých, a miluje ich tak, ako ich miloval Ježiš. Žena, ktorá na svadbe v Káne Galilejskej svojou vierou spolupracovala na tom, aby sa vo svete zjavili úžasné Božie skutky, na Kalvárii udržiava horiaci plameň viery vo vzkriesenie Syna a s materinským citom ju sprostredkúva druhým. Matka sa takto stáva zdrojom nádeje a pravej radosti!

Matka Vykupiteľa nás predchádza a ustavične nás utvrdzuje vo viere, v povolani a v poslaní. Svojím príkladom pokory a ochoty plniť Božiu vôľu nám pomáha pretlmočiť našu vieru do podoby ohlasovania evanjelia, ktoré je radostné a bez hraníc. Naše poslanie bude takto prinášať ovocie, keďže je formované Máriiným materstvom. Jej zverme našu cestu viery, túžby nášho srdca, naše potreby a potreby celého sveta, osobitne hlad a smäd po spravodlivosti a pokoji a po Bohu, a vzývajme ju všetci spolu. Pozývam vás vzývať ju po tri razy, podobne ako spomínaní bratia v Efeze, osloviac ju «Matka Božia!» [Spolu s prítomnými tri razy: «Matka Božia!»] Amen. “ / Preložil: Jozef Bartkovjak SJ

ZDROJ: <http://www.tkkbs.sk/view.php?cislocclanku=20140101007>